Ч. 99. Четвер 19 (6) мая 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Міністерскі конференциї в Будапешті. — Румуни на Угорщині о свої школи. — Приготовленя на приїзд монарха до Сараєва — Справа кретийска і положенє в Альбанії.

Як вже звістно з депеші, відбувала ся вчера перед полуднем в Будапешті конференция спільних міністрів під проводом міністра для справ заграничних ґр. Еренталя. Предметом нарад був спільний буджет на 1910 р., котрий обговорено подрібно і ухвалено ще на конференциї, яка відбула ся у вересни у Відни. Теперішні наради мали лиш характер інформацийний для теперішного угорского правительства та мали залагодити ще деякі непологоджені й доси дрібнички буджетові. Реченець скликаня делеґаций ще не означено, але зі взгляду на то, що австрийскі сойми будуть мабуть аж до пізної осени радити, то висказано гадку, щоби делеґациї були аж в падолисті скликані.

Румуни на Угорщині уміють боронити свого права. З Араду доносять: Длятого, що міністер просьвіти на основі нового закона шкільного здержав многим учителям Румунам їх додаток на старість, Румуни покрили зараз ту страту в той спосіб, що утворили культурний фонд і зараз лиш в однім арадскім повіті зібрали 100.000 корон на фонд шкільний.

Приготовленя на приняте Монарха в Сараєві роблять ся на великі розміри і такого торжества, як то, яке заповідає ся, Босна і єї столиця ще ніколи не бачили. Цісар приїде дня 30 с. м. о год. 5 рано до Босаньского Броду. Ту на границі краю повитає єго шеф краю ґенерал від піхоти, Варешанін, з другими достойниками а відтак поїде в дальшу дорогу до Сараєва. По дорозі буде Монарх задержувати ся лиш в Добою, Сеници і Високим а о 3 год. по полудни стане в Сараєві. Поїзд двірский буде тут їхати Двірцевою улицею, переробленою на улицю тріюмфальну і стане наконець перед пишним шатром, де вже Монарха будуть дожидати всї найвисші достойники, депутациї, духовеньство. Цісаря повитає тут бурмістр Кулович-еффенді і Монарх поїде звідси до конаку. Вечером відбуде ся похід зі смолоскипами. Який то буде похід, можна зміркувати із слідуючого: В поході будуть нести 6000 лямпіонів. Попереду буде їхати бандерия самих синів мослїмских беґів (панів) в пишних національних костюмах; за ними будуть ступати товариства ґімнастичні і наколесники та національні товариства. Величезний той похід буде ішов через ціле місто аж до конаку (палати), відспіває там австрийский гимн народний і передефілює перед Цісарем.

Цісар піде також до найкрасшої т. зв. Беґової мошеї і длятого постановлено тут виставити монументальні тріюмфальні ворота, через котрі цісар має переходити. Наконець піде цісар також до божниці шпаніолів, т. зв. іспаньских Жидів та до божниці Жидів, що зайшли сюди з монархії.

Справа кретийска зачинає прибирати щораз грізнїйший вид. Туркам дуже то не понутру, що держави европейскі байдужно приняли вість, що Кретийці на зборах народних зложили присягу на вірність грецкому королеви. Справа кретийска прибрала в послідних днях навіть критичний характер і Турки відгрожують ся, що коли держави европейскі не зроблять якогось ладу на Креті, то они самі возьмуть ся до того. Покищо ведуть ся між державами европейскими, що опікують ся Кретою, переговори, яких способів треба би ужити

---

18)

В найбільшім місті на сьвіті

або

Льондон, єго займавости і житє в нім.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

В тиждень опісля віддано нову станицю поліцийну на розї улиці Вентворт і довгої Бель до ужитку. На другім поверсї над нею наймили два монтери за сьмішно низьку ціну дві комнати, поміж вікнами котрих сходили від фронту дроти на долину і сполучали станицю з центральною стациєю Скотленд Ярд.

Було то саме перед північчю, коли один з тих обох мужчин вихилив ся на бік з вікна і причепив дріт до одного з поліцийних дротів, до телеґрафічного дроту, а відтак борзо всунув ся назад до середини. В комнаті стояв на столі один з тих маленьких мосяжних апаратів, які можна побачити в бюрах почтових і зелізничих — апарат Морзеґо. Єго осьвічала лямпа прислонена умброю з паперу так, що тота половина комнати від вікон була темна.

Небавком почав апарат торкотати, а той мужчина перепускав тепер між пальцями вузонький пасок паперу, що розвивав ся з приладу.

— Що там телеґрафують, Еде? — спитав якийсь голос з темноти.

— Сторожа на долині дає знати до Скотленд Ярд про якусь нещасливу пригоду, Джеку. Самоїзд на улици Мідльсекс переїхав якусь жінку.

— Чей же там на долині не зміркують того, що ми тут причепили дріт і відчитуємо телеґрами?

— Анї трошки, Джеку. Можна би ще причепити сто або й більше таких приладів, а они би того не добачили.

Апарат перестав торкотати, але небавком зачав знову.

— А тепер що, Еде?

— То щось дуже цікавого, Джеку. Слухай! Приказ із Скотленд Ярду для станиці 149. „Для поручника від поліциї Гарбера держати на поготівли о другій годині рано одного сержана і трох мужа“.

— Цікаво, куди они підуть.

Апарат затих на мінутку а відтак зачав знов дуже жваво торкотати.

— А то що, Еде?

— З проводом сполучені ще й инші станиці, як то ти ось тепер чув, не лиш тота на долині, що має преці число 150. То скоре турkотанє значить: Позір, надходить окружна депеша! Тепер кличуть вже й станицю 145. Она відповідає: „Тут!“ — А тепер була станиця 146. А то 147. То 148. То 149. То наша на долині 150. А тепер розпочинає ся справдешна депеша. Ах! Послухай! Пароля на 28 жовтня: „Коли схочеш сповнити свій обовязок, то зможеш“.

Хитрі-ж з них до біса лиси, тоті там в Скотленд-Ярді, Еде. Дають своїм підвластним тайні знаки, по котрих мають пізнавати ся а при тім ще й маленьку заохоту. Ха-ха-ха! Як би так они знали, що ми їх депеші також читаємо!

Ед усьміхнув ся також. — Завтра перед північчю, возьмемось до діла, Джеку. Я буду удавати поручника від поліциї Бравна, котрих, як знаю, єсть ціла купа.

— Знаменито!

— Розуміє ся, що на тих дві або три мінути, яких мені потреба, щоби передати мій приказ тій станици на долині, перерву єї звязь з другими станицями і зі Скотленд-Ярдом.

— — — — — — — — — — — — —

Слідуючої ночи в кілька мінут по одинайцятій годині наспіла до нової станиці на розї улиці Вентворт і довгої улиці Бель слідуюча депеша з заміткою, що она дуже пильна: „Приказ зі Скотленд-Ярду для станиці 150. Поручникови від поліциї Бравнови, котрий вже туди в дорозі, дати зараз до розпорядимости вісім мужа і одного сержана. Бравн убраний поцивільному і вилеґітимує ся.“

На станици заворушило ся трохи. Вся резерва мусїла приготовити ся.

— Бравн? — відозвав ся начальник станиці, вахмайстер Кліфтон, до одного із старших своїх підвластних. — Котрий би то Бравн міг бути?

Запитаний здвигнув плечима. — Та тих

против Крети, щоби остаточно не допустити до якогось заколоту.

З Атин знов доносять: Віча в ріжних турецких містах, які відбували ся против Греків з приводу, що кретийскі посли зложили присягу на вірність грецкому королеви, викликали у всїх верствах атиньского населеня прикре вражінє з причини острого тону звереного против грецкого короля.

Із Солуня доносять, що між Арнаутами а Шефкет-пашою за згодою міністра війни прийшло до порозуміня. Ворохобники заявили, що готові видати оружиє, лиш не турецкому войску але альбаньским нотаблям. Правительство обіцяло, що готове звернути оружиє назад, скоро того буде потреба. Ворохобники піддають ся, а на то мала вплинути також і кретийска справа. З Константинополя наспіла вість, що Альбанцї рішили ся получити ся з турецким войском і виступити против Грециї. В Сере відбуло ся віче в кретийскій справі, на якім візвано нотаблів повстанців, щоби повинували ся розказам правительства. Також від висшого турецкого духовеньства в Анатолії і Сириї надійшли візваня, щоби Альбанцї в імя пророка покинули боротьбу з вірними і боронили прав Туреччини.

Новинки.

Львів, дня 18 мая 1910.

— **Є. В. Цїсар** зволив вселаскавійше уділити погорільцям міста Перемишлян зі своїх приватних фондів 5000 К запомоги.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер справедливости іменував радниками суду краевого судиїв повітових: В. Вішньовского в Бережанах для Станиславова, П. Цурковского в Тернополи для Коломиї, Фр. Пілята для Станиславова; заст. прокуратора держ. Клим. Кульчицкого для Станиславова; — судиїв повітових: Юл. Колчикевича для Самбора, Віт. Шнеля в Бережанах для Станиславова, дра Фр. Мішалека у Львові для Золочева і дра Вол. Рубінштайна у Львові для Сянока; — переніс радників суду краев. Ів. Хлямтача, начальника суду в Гусятині до Львова, Авг. Гебултовского, начальника суду повіт. в Буську до Самбора, Мих. Яценя в Сяноці до Львова, Вол. Грженджельского начальника суду повіт. в Мостисках і Казим. Бржезїньского в Самборі до Перемишля.

— **Справи особисті.** Є. Е. п. Президент висшого суду краевого др. Тхоржніцкий виїхав зі Львова на візитацию окружного суду в Перемишли.

— **Є. Е. ВПреосьв. Владика перемиский** Константин Чехович виїздить дня 20 с. м. на канонїчну візитацию жовківского деканата.

— **Тіло бл. п. Грінченка**, вислане, як доносить київска „Рада“, перед тиждем із Сан-Ремо, прибуде через Підволочиска до Кива в четвер 19 с. м. З приводу смерти Бориса Грінченка „Рада“ подає дальше кондоленцийні письма, які наспівають до еї редакциї від Українців з ріжних сторін. Для пошанованя памяти покійного збірка жертв, надісланих до адміністрациї згаданої часописи виносила з днем 15 с. м. квоту 172 рублів.

— **Монастир СС. Василиянок у Львові** подає отсим П. Т. інтересованим до відома, що в біжучім роцї набув дві, двоповерховні камениції в дуже гіґієнїчнім положеню (побіч будинку гімназияльного) на інститут, тому може в нїм сего року більше число учениць знайти вигідне, відповідне новійшим вимогам поміщенє. Однак закуплені доми є доси винаймлені. Щоби приладити відповідне поміщенє, потребує Заряд знати і то досить вчасно бодай в приближеню число дїтий, (бо в міру того опорожнить льокаль). Тому звертаєсь до Вп. родичів, котрі числять на приняте дїтий до інституту, щоби найдальше до першої половини шкільних ферий зголосили ся до Заряду Монастиря при ул. Зиблїкевича ч. 24.

— **Дрібні вісти.** З'їзд руско-українських есперантистів відбуде ся у Львові дня 9 червня с. р. о 10 перед полуднем в сали „Руского Товариства педаґоґічного“ ул. Мохнацкого ч. 12. — Комісар зелїзниць державних Стефан Пеленьский родом з Комарна осягнув дня 13 мая с. р. на віденьскім університетї степень доктора прав. — При виборах до ради повітової в Рогатинщинї побідила лїста народовців одержавши на 229 голосуючих 159 голосів. — „Руска Бесїда“ в Тернополи устроює дня 22 с. м. в сали Міщаньского Брацтва аматорску виставу „Соколики“ Григория Григориєвича. Початок о 8 год. вечером.

— **Буря з градом і великою зливою** навістила дня 13 с. м. по полудни Ялєнковате та наробила страшенної шкоди. Вода змила всї спадисті поля засіяні вівсом, а бараболї вимулила так само та занесла на долини. Потоки так нагло прибули, що вода позабирала всї мости і кладки. В Славску коло млина мало що не утопила ся дівчина, котру повінь заскочила, але на еї крик люди з млина кинули ся і виратували еї. В многих місцях вода повимулювала дороги.

— **З судової салі.** Перед львівским судом присяжних розпочала ся вчера розправа против Дзіка і спілки, котрі дня 9. грудня м. р. вкрали на головнім двірци зелїзничім мішок з грішми, в котрім було готівкою звиш 14.000 кор. На лаві обжалованих засїли Бронислав Дзік, літ 18, почтилїон; Стефан Гофман, літ 21, льокай, женатий, батько 2 дїтий, обжаловані о крадіж і Юлїя Шумска, літ 25, повійниця та Пракседа Гофман, жена попередного, обжаловані о участь в крадежи. Крадіж ту виконано так скоро і проворно, що зразу здавало ся, що еї могли допустити ся лиш люди, що були найблизше амбулянсу, отже возьні почтові. Отже спершу розпочало ся слїдство в сїм напрямі і арештовано трох возьних почтових, людий дуже честних а то: Шрайнера, Тягнибока і Лапку. На візника почтового, Бронислава Дзіка, котрого львівский суд був вже раз засудив за крадіж на 13 місяців криміналу, ніхто не звернув уваги. Аж коли Дзік по крадежи без повідомленя покинув службу і зачав гуляти, полїция звернула на него увагу і арештувала его. Показало ся, що Дзік і Гофман подїлили ся були грішми і більшу часть з них вже були прогуляли. Ще лиш у Гофмана знайдено фляшку закопану в пивници, в котрій знайшло ся 4.000 кор. — Розправа, в котрій проводить радн. Рибіцкий, розписана на 4 днї.

— **Огнї.** В Хоросні, львівского повіта, знищив огонь в ночи з дня 15 на 16 мая с. р. 7 господарств, а 20 будинків. Завдяки помочи сторожий з німецкої кольонії, з Семянівки і з Милошович зльокалізовано пожежу і не допущено до дальшого еї поступу. Надзір над ратунком вели пожарничі інструктори львівского „Сокола“ дд. Альфред Будзиновский і Богдан Шехович. Страта в переважній части не була обезпечена. — Коло стациї Лентівня займав ся дня 16 с. м. мабуть від искри з льокомотиви лїс належачий до гр. Станиславової Тарновскої і заким при помочи персоналу зелїзничого під проводом начальника стациї огонь можна було спинити і остаточно угасити, згоріло 10 гектарів лїса.

Бравнів в Скотленд-Ярдї єсть цїла купа. Хто їх всїх годен знати?

Аж ось вчули, що перед полїцийну станицю заїхав якийсь віз. Зараз по тім отворили ся двері і якийсь в елеґантнім цивільнім одіню увійшов поквапно але дуже сьміло до середини.

— Поручник від полїциї Бравн — сказав він і подивив ся по полїциянах, що уставили ся були рядом. — Де вахмайстер?

Клїфтон салютуючи по войсковому, виступив наперед.

Бравн показав єму значок до пізнаваня полїциї, який мусить носити при собі кождий урядник від полїциї для своєї леґітимациї, скоро не має мундура на собі, і сказав: „Коли схочеш сповнити свій обовязок, то зможеш“.

— Призначений відділ готов до виходу — сказав на то Клїфтон.

Бравн звернув ся тоді до того відділу: Підемо розігнати картярску нору в подвірю недалеко звідси. Дім з переду стоїть на розі довгої улиці Бель і улиці Тентер та має два входи, один від улиці Бель і улиці Тентер. Отсї два полїцисти поїдуть за нами тими трома возами, які я замовив, а котрі стоять перед станицею, і прикажуть їм, щоби стояли коло входу від улиці Тентер. Ніхто не сьміє туди вийти! Зрозуміли? А ми — говорив він дальше, звернувшись до сержана і прочих шістьох полїцистів — під проводом тайного детектива впадемо до середини трохи труднїйшим входом від довгої улиці Бель. Детектив знає дуже добре дорогу, котрою нам треба іти і розуміє ся на знаках, які треба дати, щоби нам двері отворили. Коли увійдемо до льокалю гри, то я приарештую кілька осіб, котрі відставите двома з тих возів просто до Скотленд-Ярду. Менї здає ся, що стрітимо опір. Ваші палки мабуть не вдіють нічого і треба, щоби ви мали готові револьвери. А тепер наперед! Держіть ся о скілько можна попід доми!

Поручник від полїциї салютував вахмайстра коротко і вийшов скорим кроком на двір. На улици приступив до него другий цивілїст, тайний детектив.

Сержан і тих шість полїцистів ступали за ним гусаком попід доми. Тотї два полїцисти, що сїли на вози, наказали візникам, щоби їхали поволи.

Дім на розї довгої улиці Бель і улиці Тентер виглядав зверха якось не дуже довірчиво. Був то дім, при котрім мимо волї насуває ся на гадку, що там сидять злодії, котрих годї викрити. Двері від сторони довгої улиці Бель, хоч то було вже пізно в ночи, не були замкнені. В сїнех було так темно, що хоч очи виколи. Тайний детектив, поручник Бравн, сержан і єго шість мужа ступали на помацки осторожно серед темноти. Другими, також не замкненими дверми вийшли они на досить велике подвірє. Та й тут було досить темно. Але все-таки можна було розпізнати бочки, скринї, купу дерева, ручний візок і позаду якийсь низький будинок. В сїм будинку були шиби в малих вікнах по найбільшій части повибивані і нїчо не вказувало на то, щоби там хтось міг мешкати. З лївого боку був темний вхід без дверий, заставлений ручним візком.

Тайний детектив відсунув той візок так тихонько, як лиш було можна, увійшов до темного входу і взяв Бравна за ліву руку, котрий знов подав руку сержанови і шепнув до него, щоби він зробив так само з найблизшим полїцистом.

Крок за кроком ішли так довгим рядом по крутих сходах до пивниці, аж тайний детектив, що був на самім переді, опинив ся перед якимись зелїзними дверми. Він опер ся об двері, але що они не подали ся, то він вийняв з кишенї щось твердого і запукав насамперед три рази раз пораз, відтак чотири рази поволи а потім знов три рази раз пораз.

Не довго тревало і двері отворили ся.

Бравн висунув ся наперед і заглянув до слабо осьвітленої, досить привітної комнати. Він увійшов сьміло до середини а зараз за ним і тайний детектив з сержаном. Сержан вчув нараз якийсь охриплий крик і почув, що хтось єго вчепив ся. То дверник кинув ся на него, на першого, котрий показав ся в уніформі. Але тої всунув ся вже був і перший з тих шістьох полїцистів до середини і своєю палкою вдарив дверника з такою силою по руцї, що той пустив сержана. До того ще й кинулись на него два найблизші полїцисти і з нєзвичайною скоростию наложили єму кайданки на руки.

(Дальше буде).

Господарство, промисл і торговля.

— **Надзвичайні загальні збори „Достави“** відбули ся перший раз у Львові дня 6 с. м. під проводом о. дра Юрика. По відчитаню протоколу з послідних загальних зборів подали найперше оба директори, оо. Кульчицкий і Стефанович, образ діяльности товариства. О. Кульчицкий представив історию стоваришеня, вказуючи, що „Доставу“ заложено 1905 р. первісно для достарчуваня всяких господарских продуктів; але наслідком подій в „Ризниці“ отворено при ній віддїл церковний, котрий щораз збільшував ся, а вкінци став єї виключним торгом. В р. 1908 рішив поважний круг сьвящеників заснувати філію у Львові, а минувшого року постановлено на загальних зборах перенести сюди і центральну управу. Се й зроблено в січни с. р. Причини такого перенесеня були ті, що Львів є осередком краю і звідси приходить ся лекше розвести торг на весь край, крім сего можна було тутки скорше увискати потрібні кредити.

Товариство розпоряджало доси лиш меншими капіталами, всеж таки заслужило своєю діяльностию на численні признаня у публики, ба й на відзначеня на всесьвітних виставах (в Римі, Карльсруге і др.) Формального білянсу не предложено, бо після нового статуту наступить замкнене адмінїстрацийного року аж з кінцем червня. Однак торги розвивають ся в обох складах добре, орґанізують ся власні робітні і т. и. Для скріпленя і розширеня сего інтересу треба лиш більше власної готівки, котру повинна би доставити наша суспільність складанєм уділів і вкладкових гроший.

Другий директор, о. Стефанович, сказав насамперед, що з перенесенєм головного інтересу до Львова настала потреба покликати до управи тутешних членів, котрі вели би безпосередний надзір над ділом. Розповівши дещо про діяльність товариства, сказав бесідник: З признанєм підносимо, що наше діло найшло тут сильну піддержку в львівскім кредитовім „Союзі“, що уділив нам більшого кредиту; але ми таки мусимо старати ся, щоби мати до розпорядимости власні гроші, членські капітали. Ми-ж мусимо оглядатись, щоби посідати власний відповідний льокаль, в котрім містили би ся разом склеп, центральна канцелярия, магазин і робітні, тай не потребували розкидати ся по ріжних домах. Наш інтерес заслугує вповні на довіре, бо ведений правильно і маючи опору в клирі, мусить рентуватись. Впрочім коли „Союз“ повірив нам свої капітали, застерігаючи собі контролю нашого діла, коли самі члени дирекциї і надзираючої ради вложили тут свої опадности, то се може бути вже і для прочої публики певною порукою. Дальше повинна публика живо попирати і наш торг, полагоджуючи свої церковні потреби виключно в власній институциї. Також може она з довірєм звертати ся до нас о поміч в більших роботах різьбарских і малярских, та й не брати навгад незвістних їй промисловців, бож пізнавши наших артистів зможемо вказати їй певних людий. Вкінци вивів бесідник деякі цифри з сирого білянсу, котрі виказували користний розвій інтересу.

Опісля приступлено до вибору надзираючої ради і вибрано: др. Яновича, о. Бровка і Пелеховича з Станиславова, крил. Зубрицкого з Перемишля, крил. Войнаровского, др. Юрика, Лициняка, Лежогубского, Рудовича, др. Боцяна, др. Волод. Бачиньского і Ник. Заячківского зі Львова. На заступників вибрано: о. Туркевича і др. Яремка. В комісию контрольну увійшли: банкові урядники Чапельский, Максимович і о. Залужний. Нова рада надзираюча уконституовала ся по зборах в той спосіб, що головою вибрала о. др. Юрика, о. Лициняка заступником голови а др. Боцяна і о. Рудовича секретарями. Зі взгляду на то, що кандидатів до вибору дирекциї має предложити рада надзираюча постановлено скликати на се додаткові загальні збори на день 26-го мая.

Телеґрами.

Будапешт 18 мая. Нині перед полуднем відбула ся в присутности Цїсаря войскова парада.

Будапешт 18 мая. Президент міністрів бар. Бінерт від'їхав вчера о 11 год. вечером назад до Відня.

Варшава 18 мая. Учителів школи телеграфістів Єфремова і Блюма арештовано.

Сараєво 18 мая. Нині розпочинають ся вибори до сойму. Нині вибирає трета курия, громади сільскі 34 послів, а то 7 католиків, 9 музулманів і 18 сербів. Вибори з тої куриї суть устні.

Вашінґтон 18 мая. Секретар державний Кнокс наміряє, як зачувати, поробити сейчас кроки в цїли доведеня до згоди межи Перу а Еквадором.

Барцельона 18 мая. З причини вибуху в кітлах їдучого з Нов. Орлеану пароплаві „Каролїна“ погибло двох топників а двох моряків покалічило.

Кантон (Огайо) 18 мая. У фабриці American Sheet Tinplate Comp. настав вибух і згинуло 20 робітників. З прочих 300 робітників працюючих у фабриці, нема ані одного, котрий би не був зранений.

Пекін 18 мая. В провінциях Сунан і Сечван вибухли снов непокої з причини браку поживи.

Цїна збіжа У Львові.

дня 17-го мая:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·80	до	12·—
Жито	7·80	„	8·—
Овес	7·30	„	7·50
Ячмінь пашний	6·50	„	6·70
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	—·—	„	—·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·33, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова, **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руск. лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефон ч. 527).